

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. augusztus 13.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÚR IRGALMA JÓB IRÁNT

Köszöntés igéje: Zsoltár 34,6.9

Akik ő reá néznek, azok felvidulnak, és arcuk meg nem pirul. [...] Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki ő benne bízik.

Énekek: 111,1-2; 488; 608,1-2; 274

Lekció: Jób 42,7-17

Alapige: Jób 42,1-6

Jób pedig felele az Úrnak, és monda: Tudom, hogy te mindent megtehetsz, és senki téged el nem fordíthat attól, amit elgondoltál. Ki az – mondod – aki gáncsolja az örök rendet tudatlanul? Megvallom azért, hogy nem értettem; csodadolgok ezek nékem, és fel nem foghatom. Hallgass hát, kérlek, én hadd beszéljek; én kérdezek, te pedig taníts meg engem! Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szememmel látlak téged. Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban!

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a zsoltár szavaival csodáidról vallottunk, azért imádtunk téged, hódoltunk előtted és adtunk hálát. Nem tudunk valóban betelni a te isteni csodáiddal, amikor az életünkben tapasztaljuk, csak a mögöttünk lévő héten is a csendesheteken, a gyerekekkel is Neszmélyen, vagy ha valamelyikünk dolgozott, a munkahelyen, vagy a szabadságos időben máshol.

És Urunk, bűnbánattal és alázattal valljuk, hogy csodálattal tapasztaltuk azt is e mögöttünk lévő héten, amikor nekünk is bűnbocsánatot, szabadítást adtál, erősítettél megerőtlenedésünkben, köszönjük neked, hogy e világban a bűneset utáni állapotok ellenére is mi valóban lehetünk boldog hívő emberek és közösség, mert a veled való szeretetközösség befolyásol mindent.

Jób életében is láthattuk ezt, és áldunk téged, amikor a te áldásaiddal elhalmoztad. Köszönjük neked, hogy ő is étellel betelve halhatott meg.

Hálát adunk neked, hogy a gyászban ezért mindig vigasztaló nekünk, hogy a tiédet hazaviszed. Kérünk, hogy a gyászolóinkat is vigasztald, a te csodáidat mutasd meg a gyászban is számukra most is.

AZ ÚR IRGALMA JÓB IRÁNT

És kérünk arra, hogy a beteg testvéreinkkel legyél a betegágy mellett. Lehetnek olyanok is, akik Jóbhoz hasonlóan súlyos betegséget, bajt hordoznak. Köszönjük, hogy te velük is ott vagy, mellettük is megmutatod, ki is vagy te valójában.

Nekünk pedig itt a gyülekezet közösségében adjad ezt, kérünk. Köszönjük, hogy ígéret ígéreted szerint ma is ajándékba adod. Ha megértjük, segíts azt cselekedni és mindenképpen hinni. Az Úr Jézusért, mennyei Édesatyánk, hallgasd meg könyörgésünket.

Ámen.

Igehirdetés

Amikor jöttetek be ide a gyülekezetbe, a kertben vagy itt a templomban is, lehet, hogy néhányan láthattatok gyermekeket világoskék színű pólóban. Jónás történetéhez kapcsolódóan – mert Neszmélyről jöhettünk haza a második gyermekhétről – „Az Úrtól jön a szabadítás” hatalmas aranymondása hirdeti a pólón is, hogy milyen nagy áldásokat tapasztaltunk meg.

Az még nagyobb áldás volt számomra az Úr ajándékaként, hogy ezekre föl is készített bennünket, szolgálókat is. Remélem, rátok is igaz lehet ez esetleg, akik a gyermekeket, unokákat, dédunokákat küldtetek, hogy éppen az elmúlt alkalommal, ahogy indultunk, Jób könyvéből hasonlóan felcsendült ez a kifejezés, hogy csodadolog, csodák. Jóbot bátorította az Úr kijelentése, hogy álljon meg, tekintse meg, gondolja át, gondolja végig az Úr csodáit.

Itt meg hallottátok: „csodadolgok ezek nekem”. Ugyanis Jób számára lettek olyan események, olyan történések, amiket próbált felfogni, mindenképpen megérteni, átélte őket, bennük volt, de A végén mégis ezt mondja – halljuk itt az ő válaszában – az Úrnak, hogy nem foghatom fel.

Nagy csodákat éltünk át a gyermekekkel a csendeshéten és hadd mondjam nektek, mi is átérettük ezt, hogy felfoghatatlan, hogy az Úr hogy lehet ilyen. Ezek az Úrnak a csodái, az ő művei. De a Jób könyve zárása is – ahogy az egész könyv egyébként mint a bölcsességirodalom egyik gyöngyszeme – mégsem csupán az Úr cselekedetiről akar beszélni, hanem Istennek a személyéről, hogy ki is ő, kinek bizonyult Jób számára is. És itt azért nagy bajban voltunk mi is egész héten, mert a Jób könyve igéi megszólaltak a szolgálói imaközösségünk előtt, és nekem is voltak kérdések, meg tőlem is kérdeztek, hogy most hogy van akkor Jób élete vége. Meg egyáltalán akkor most Jób vétkezett vagy nem.

Jóbnak az életében nem olyan egyszerű átélni, hogy most akkor ő hibázott vagy nem. Ha a kommentárokat olvastátok, akkor láthattátok, hogy vannak olyan kommentárírók, akik azt mondják, hogy milyen súlyosan vétkezett ő is, mások meg azt mondják, hogy semmiképpen nem, csak a barátai. Most így az egész részt hallva a lekió és a textus felolvasása során, egyet biztos mondhatunk, a barátokra mindenképpen nagyon haragudott az Úr, ők biztos, hogy vétkeztek. Jóbbal kapcsolatban meg mindjárt látjuk, hogy miről is van szó itt az igei kijelentés kapcsán. De ezt a problémát szerettem volna elétek hozni mindenképpen, hogy láthassátok, még a legszentebb hívó emberek életét is, ha vizsgáljuk a bibliai történetekben, jelzem nektek, Jónásnál ott nincsenek kérdések, ott csak az a furcsa, hogy hogy tud úgy viselkedni, hogy előtte a hal gyomrában kimondja „az Úrtól jön a szabadítás” – a Károliban: „az Úré a szabadítás” –, hogy lehet, hogy annyira haragszik Istenre meg mindenkire Ni-nive megtérése után. Hát ilyen a bűn egy próféta életében is.

De Jób, hogy mennyire szent volt, az Úr maga dicsérte, ezért is volt a Sátánnak az ügködése. Aztán ő nagyon őszintén vitázik, érvel a barátaival szemben. De a barátai újra meg újra azt akarják igazolni, hogy milyen súlyosan bűnös. De Jób, látszik a Szentírás róla szóló történeteiben, hogy valóban ő megmaradt szentnek és igaznak. Viszont a Jakab levelében meg olvashattuk róla, hogy abban példa nekünk is, hogy milyen a hosszútűrése vagy béketűrése, az állhatatossága a hívó embernek: „Jóbnak tűrését hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes.” Így van szó szerint valóban az ősi szövegben is, ahogy a Károli is fordítja, hogy „igen irgalmas az Úr és könyörületes”. Mondhatta volna azt is, hogy irgalmas. De az isteni irgalomnak, kegyelemnek, a bajban, a bűnben megmutatkozó isteni szeretetnek a nagyságát akarja kiemelni.

És itt csatlakozok ahhoz, ami az igehirdetés üzenete, legfőbb üzenete hadd legyen nektek is, ahogy számomra is lett, hogy lehet, hogy kérdéseink vannak és valamit nem fogunk, lehet, soha megérteni Jóbbal kapcsolatban e földön, de az Úrral kapcsolatban, aki Jób Ura volt, aki ahogy megélte mindazt Jób története minden eseményében, amit róla a Szentírás kijelent, néha még a három barát tanúbizonyoságtételén keresztül is, az viszont nem is csupán csodadolog, amit nem tudunk felfogni, hanem egy csodálatos Isten, akit nemcsak hogy nem tudunk felfogni, hanem igazából teljes mértékben megismerhetetlen, ugyanakkor mégis teljes mértékben megismerhető lett. És ővele kapcsolatban az Írás mondja, Jób könyvében is lássuk meg, milyen az Úr hatalmas irgalma, könyörülete. A Jób élete vége is ezt jelzi. És nekünk könnyebb helyzetünk van, mert mi ezt a történetleírást, meg az egész bölcsességirodalmi párbeszédet azt mi a maga teljességében tudjuk magyarul is olvasni, itt van előttünk, ismerjük az egész történetet. De akkor is lehetnek csodadolgok, kérdések bennünk, de az Úrral kapcsolatban nem kell, hogy legyenek. Az egész Szentírás egyértelműen mutat az Úrra, Jób könyvében is az Úr Jézus személye ragyog föl.

Hadd mondjam el nektek, hogy a gyermekek csendeshetén Neszmélyen, ott a nagyteremben mindig van egy flaneltábla, amin a történet nagyon izgalmasan zajlik a flanelképek segítségével, de az a flaneltábla neki van támasztva egy fakeresztnek, és maga ez a helyzet is mutatja, hogy mindig minden, ami az ószövetségi történetekben is történik, mutat előre az Úr Jézus keresztségére, a szabadításra. „Az Úré a szabadítás” – hadd mondjam újra Jónás könyvéből. Jób könyve is mutat az Úr Jézusra. Ha most Neszmélyen lennénk és flaneltábla lenne itt és mutathatnám azokat a flanel képeket nektek a gyermekek nyelvén magyarázva, ugyanúgy el lehetne mondani. Egy kisgyermek is megértheti a Jób könyvét. Neki is vannak csodadolgok, amiket nem ért, de az Urat igen.

Erről az egyetlen fontos gondolatról hadd szóljon ma az Úr nekünk, hogy mit jelentett Jób számára is, hogy még jobban, még mélyebben megismerte Istent, az Urat. Ki is Jóbnak az Istene nemcsak az elején a történetnek, hanem a végén is. Hogyan jutott erre a mélyebb istenismeretre, és ez a mélyebb istenismeret hogyan vezetett ahhoz is, hogy akkor ő imádkozik a nagyon súlyosan vétkező barátaikért. Meg hogyan mutatkozik meg Jób mélyebb istenismerete, az Úr személye miben látszik, hogy utána a végén megáldja Jóbot.

Jób mélyebb istenismerete. Hogyan ismerte meg az Urat. Itt az egész történeti leírásban nagyon fontos kimondani: nem a 10. verssel indul ennek a könyvnek, a gyönyörű könyvnek a lezárása, hanem hamarabb. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a 10. verstől indul, de látszik, hogy előtte a 7.-ben is beszél az Úr Jób egyik barátjával,

AZ ÚR IRGALMA JÓB IRÁNT

és elmondja, hogy mit kell csinálni. Illetve a hatalmas isteni kijelentések után Jób imádsága itt van előttünk, amit felelt az Úrnak. Mert előtte, most csak tényleg érintőlegesen, az 1-2. részben ott van a történeti rész mennyei és földi szintéren bemutatva, s utána a párbeszéd, először a három barát, aztán jön egy negyedik is, aztán pedig megszólal az Úr, és az Úr személyesen Jóbbal akar nagyon beszélni. És Jóbnak az Úr megszólalása után van egy hatalmas hitvallása és egy nagyon mély imádsága.

Így indul: „Jób pedig felele az Úrnak, és monda:...” És itt egyből megfogott az, hogy nem azt olvastam, hogy Jób pedig felelt az Istennek és ezt mondta. Nem véletlen, hogy itt az van, hogy az Úr. Hogy érzékeltessem a hangsúlyát ennek, figyeljétek meg, hogy a 10. versben így olvastuk: „Azután eltávolítá Isten Jóbról a csapást, miután imádkozott az ő barátaiért, és kétszeresen visszaadá az Úr Jóbnak mindazt, amije volt.” Eltávolítja Isten a csapást, visszaadja az Úr Jóbnak – ott is az Úr és az Isten. És a párbeszédekben is van, amikor Úr, van, amikor Isten – és ez nem véletlen.

Az Isten kifejezés is személyes, de az Úr kifejezés a legszemélyesebb. Erről volt már szó, de itt visszamenőlegesen menjünk. Veled vagyok, melletted vagyok – majd a keresztlőn is hangozni fog: „ímé én ti veletek vagyok minden napon”. Tehát veled vagyok mindenható Istenként, hatalmas Úrként, Teremtőként. Szövetségi hűségemmel veled voltam és veled maradok mindörökre. Benne van a szabadítás képessége, mert ő szabadító, aki Úr. Nemcsak teremt, hanem szabadít is a bűneset után. És ez az Úr mindenható, bármit megtehet. Örökkévaló Isten. Az Úr kifejezés Jézusnál is nem véletlen. Jézus Krisztus, aki az Úr.

Jób az Úrnak felel: „Tudom, hogy te mindent megtehetsz, és senki téged el nem fordíthat attól, amit elgondoltál.” Te már voltál így, hogy el tudtad mondani az Úrnak ezt, ugyanezt? Egy nagyon nehéz helyzetben, kérdések gyötörtek: én, Uram, tudom, hogy te milyen vagy, bármit megtehetsz, vallom is, „ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk” – nekünk reformátusoknak ez nagyon drága igazság. De közben volt-e benned is kérdésként, hogy most akkor mi van, hogy van, mi történt, hogy történt? Jób megvallja az Úrnak, hogy Uram, te bármit megtehetsz. Jézus ugyanilyen volt. Emlékeztek, épp a legkeményebb élethelyzetében mondta ki ő is, hogy „Abba, Atyám! Minden lehetséges néked”, te bármit megtehetsz.

Jób számára az Úr személye a mindenható Isten, aki bármit megtehet. A szuverén vagy szuverenitás kifejezést szoktuk itt mondani, a mindent meghaladó, páratlan hatalma, ereje. Én nem tudom, hogy te ettől a szótól, hogy szuverén Isten, te szoktál-e félni vagy sem, de egy biztos, hogy ebben a szóban az van benne, hogy az Úr Jézusban megismerhető mennyei atyai szeretettel szerető és velünk levő mindenható Isten, az Úr tényleg bármit megtehet.

És Jób, amikor ezt elmondja, akkor azt is el kell mondania, hogy én próbáltam megérteni, még érvelni is próbált Jób is Istenével, az Úrral kapcsolatban, de erre jutott ő is a végén, hogy: „Ki az – mondod – aki gáncsolja az örök rendet tudatlanul?” – mert az Úr számon kérte Jóbon azt, amit számon kellett kérni. „Megvallom azért, hogy nem értettem; csodadolgok ezek nékem, és fel nem foghatom.”

De aztán folytatja: „Hallgass hát, kérlek, én hadd beszéljek; én kérdezlek, te pedig taníts meg engem!” Érezhető, remélem számotokra is már ebből is, hogy Jób az alázatnak egy olyan szintjére jutott el, ami mindenképpen mélyebb, mint ami korábban volt. Pedig emlékeztek, rögtön a legelején az ő alázata, hűsége az Úrhoz az hihetetlen példaértékű, az 1-2. rész Jób könyvében. Utána is csupán annyi van, hogy a barátai néha nagyon inkorrekt érvelése miatt, és nem is biblikus érvelése miatt, ő

elkezdi kiemelni a barátaival szemben, hogy de hát én igaz vagyok, én nem vétkeztem, én nem vagyok olyan gonosz, ahogy mondjátok. Még az Isten is látja ezt az én igazságomat.

És itt volt egy olyan pillanat, amikor kiderül az Úr válaszából, hogy ő is azt azért Jóbnak ki akarta jelenteni, hogy ezt azért meg kell gondolni, mert a te igazságod és az én igazságom, és aztán beszél arról, hogy ő milyen hatalmas Isten, mekkora teremtető Úr, még a teremtményeiben is mennyire látszik, hogy kicsoda az Úr meg az ő igazsága, ezzel mindenképpen aláza akarta Jóbot tanítani – ez nem kérdés. És Jób eljutott ide, hogy: „Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban!”

A porban és hamuban bánkódása korábban a nagy tragédia miatt volt, tragédiái miatt meg a betegsége miatt. De most már látszik, ennél is van egy sokkal fontosabb, mély, alázatos bánat, hogy az Úrral való kapcsolatban én valamit megismertem magamról, de még inkább megismertem az Urat.

Még a gyerekek csendeshetén is lehet érezni, hogy egy kisgyermek, amikor közelebb került az Úrhoz, megismert valamit az Úr Jézusról és már nem amiatt volt a bánkódása, amilyen sértés őt érte, aminek egyébként lehet, hogy ő is oka volt, hanem hogy ez az Úr Jézusnak mit jelentett. Bánkódik most már nem amiatt, ami történt, hanem az Úr Jézussal való szeretetkapcsolatra nézve kisgyermekként mit élek át.

Jób az Urat ismerte meg mélyebben. És ez annyira komoly volt az Úr részéről, hogy ő azt mondja Jóbnak tulajdonképpen a 7. verstől kezdődően, hogy majd akkor neked kell imádkozni a barátaidért is – ez mindjárt következik is, csak akartam nektek jelezni, hogy még feladatot is kap az Úrtól. Az Úr aláza oktatva az ő isteni szavával.

Nem tudom felfogni Istennek, az Úrnak a személyét, személye titkát, csodadolgok ezek nekem, a személye is meg a műve is. Én szenvedek. És hadd mondjam nektek, a 10. versben volt ez, hogy: „Azután eltávolította Isten Jóbról a csapást, miután imádkozott az ő barátaikért.” Jóbnak tehát az elején mondott imádsága lehetett úgy is, hogy még szenved, még fáj mindene, még bánkódik porban és hamuban az állapota miatt, de már az Úrral való szeretet mélysége nagyon megerősödött számára. Az aláza mindenképpen látszik ebben, hogy „hibáztatom magam”. Ez aláza. Azok a kommentárírók, akik itt a 6. versben bűnt is éreznek, vannak, akik – a magyar fordításban is olvashattátok – így is fordítják bűnnel kapcsolatosan, nekik is lehet igazuk. De szeretném kiemelni, hogy több kommentáríró pedig egyszerűen azt jegyzi meg, hogy itt nem az a kérdés, hogy Jób vétkezett vagy nem, hanem az, hogy az alázatban, az Úrral való kapcsolatában mit él át. És akármit is tapasztalt Jób, egy biztos, tudja, hogy ha az Úr az, aki, és én hozzá tartozom, akkor én alázzam meg magam a szenvedés közepette is ő előtte, mert ez az Úr a teremtető Isten.

És ha olvastátok ezt a kijelentést, nem tudom, hogy nektek itt a végén nem hiányzott-e valaki a történetből? Mert az elején van másvalaki is a történetben. Ha emlékeztek, nem akármilyen személy szerepelt. Az angyalok ott voltak, az istenfiak, és ott volt a Sátán is. Nem olvastam viszont nektek, hogy azután eltávolította a Sátán Jóbról a csapást, mert az Úr ezt parancsolta neki. Emlékeztek, hogy a Sátán mindent megtett azért, hogy nehogy az Úr győzzön. Meg a barátoknak az érvelésében nagyon sok – így fogom mondani, ami lehet, hogy rosszul hangzik hallani – még néha ördögi érvelés is volt. Nagyon biblikusnak indult, de a végén teljesen hamis irányt vett.

Ha az Úr haragszik a barátokra nagyon, az nem véletlenül van, mert a Sátán munkája látszik sajnos azoknak a hívó embereknek az életében. Viszont Jób, illetve

AZ ÚR IRGALMA JÓB IRÁNT

Jób Ura személye szempontjából nincs szükség a Sátánról beszélni. Minek? Ő senki. Jób egész élete meg Jób könyve mutatja, hogy ha ott az Úr, akkor a Sátán sehol nincs. És ha Jób a helyén van és ezzel az Úrral megvan ez a mély szeretetkapcsolat, nincs miért foglalkozni a Sátánnal.

Az, hogy mi a kísértések miatt úgy érezzük, hogy Uram, még imádkozzuk is, hogy ne vígy minket a kísértésbe, vagy ha elbuktál a kísértésben, ugyanabban többször is, akkor milyen fájoan mondjuk, hogy Uram, ne haragudj, bocsáss meg, szabadíts meg a gonosztól. Ez természetes, hogy ezt mondja a hívó ember. De akkor legyen ugyanolyan természetes az is, ha viszont az Urat látod és tudod, hogy őhozzá tartozol és megismerted őt alázattal, akkor nem kell túl sokat sem foglalkozni a Sátánnal, a kísértéssel és bűnnel. Mert az Úr Jézus keresztje mutatja, hogy valaki már ezzel foglalkozott. És a Péter levelében, amit kezdtünk olvasni, majd ott a végén olvassuk is, hogy igen, a Sátán „mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen”, de az Úr Jézus legyőzte, és nekünk az Úr Jézushoz kell ragaszkodnunk, őrá tekinteni.

Hallottátok, hogy Jób elég hosszú időt élt még ez után. Száznegyven év. Nem tudom, hogy mi megélünk-e száznegyven évet esetleg. Amelyikőtök megéli, az biztos, hogy láthatja majd az ükunokáit is. Még akár én is láthatnám, ha lesznek. De nem kell a Sátánról írni semmit száznegyven éven át, mert Jób élete vége azt mutatja, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes.

Látod-e, hogy a Sátánnal kapcsolatban is igaz, ha neked az Úrral való szeretetkapcsolatod és ismereted még a csodadolgok nem értése ellenére is hihetetlen mély és csak ámulsz, hogy mi minden történt, amik csodadolgok, a lehetetlen helyzetek, akkor a Sátánnak semmi köze nincs hozzád, a társadhoz, a családhoz sem. És ha mégis azt látjátok velem együtt, mintha a Sátán még ügyködhetne, az csak azt mutatja, az Úrnak tetszik, hogy még a gonoszon keresztül is valami csodadolgot mutasson meg.

Neszmélyen ezen a héten sokat átéltünk. Én a legizgalmasabbat hadd mondjam, ami még nem volt soha Neszmélyen. Úgy számháborúztunk a púpon, hogy közben egy kicsit esett az eső, úgy csepergett. Két menet lement, döntetlen lett a vége. És amikor leértünk a púp aljára, akkor hát ha nem is leszakadt az ég, de úgy jól esett. Hazamenni is jólesett, mindenki vizes volt, viszont így nem kellett vizezni az elég hűvös időjárás ellenére meg miatt, mert az Úr megáztatott bennünket hazamelve a táborhelyre. De ez egy csoda, hogy esőben számháborúzhattunk, és a nagyon nagy eső az úgy jött, hogy már lent voltunk a púp alján és úgy mentünk haza. Nem a bajtól óvott meg az Úr, hanem a bajban, a bűneset utáni körülmények nehéz helyzetében.

Egy idős testvér, Borika néni, sose felejttem el, rákos beteg, súlyos rákos beteg volt, nemsokára az Úr haza is vitte. És mikor látogattam, elmondta, hogy úgy elszégyellte magát, mert a férje, amikor egy-két percet késett az injekcióval, ami a fájdalmat csillapítaná, akkor neki négy-öt-hat perces plusz fájdalom jött. És hát haragudott rá és kiabált vele, miért nem hozod időben, látod, hogy nagyon kellene. Maradt a fájdalom ilyen helyzetekben, de megértette, de az Úr itt van velem, és hogyhogy nem tisztellem a férjemet ilyen helyzetben is. Ő megalázta magát az Úr előtt. És a fájdalmat csökkenteni kell, ez nem kérdés, de hát Jézus is hordozta a fájdalmat is, és ő is vállalta.

Jób könyve vége nem hepiend, hanem a boldog hívó ember boldog hitvallása és tapasztalata arról, hogy ha én megismerem az Urat, szemeimmel látlak téged. „Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak téged.” Emlekeztek, hogy Mózes is nagyon közeli szeretetkapcsolatban lehetett az Úrral ott a

hegyen is, a Sínai hegyen. Meg az Úr mondta, hogy vele nagyon személyesen akar beszélni. Ábrahám emberi alakban, aki viszont Isten is volt meg két angyal mellette, ők is emberi ábrázatban, alakban, meg is vendégelhette az Urat. De a legteljesebben az Úr Jézus személyében jelentette ki az Úr, hogy ki is ő. Jézust nagyon sokan láthatták testi szemmel, de a hit látásával meg ezzel, hogy „szemeimmel látlak téged”, ez annak a kifejezése, hogy megtapasztalni az Úrral való közösség minősített valóságát a hívő embernek. Akármilyen nagy hívő vagy akármilyen kis hívő, ha kicsinyhitű, ha nem, „szemeimmel látlak téged”.

Mert az Úr az alázatban megmutatja magát nekem. 19. rész 25. versében ezt reménységként fogalmazza meg Jób. Emlékeztek: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” És folytatja majd a 26. versben, ott is beszél arról, hogy majd meg fogom látni az Istent a szemeimmel. A végén pedig megtudjuk, hogy nem kell megvárni Jób a meghalásodat, én hamarabb is megmutatom magamat neked úgy, hogy szemeiddel látsz engem, ebben az istenkapcsolatban.

És ez annyira igaz lett, hogy az Úr megbízta Jóbot még feladattal is. A folytatásról nem kell hosszan beszélni, csak érintőlegesen, a fő gondolat az adott már. Nemcsak, hogy az Urat ismerte meg Jób még mélyebben az ő szentségében, az ő irgalmában, könyörületében, hanem azt az Urat is, aki el fogja pusztítani az én barátaimat, ha nem imádkozom értük. Meg ha ők nem mutatnak be áldozatot. Őnekik végük lett volna, ha nem veszik komolyan, hogy menjetek Jóbhoz, áldozatok előttem, és Jób pedig imádkozzon. És nézzétek meg, kiemelte az Úr kétszer is, a végén itt van: „és az Úr tekintte Jóbnak személyére”. Jób miatt, az ő közbenjáró imádsága miatt az Úr nem bántotta, nem ítélte el a barátokat, hanem velük is nagyon nagy irgalommal bánt. „Az én szolgám, Jób” – négyszer is elhangzik itt a kifejezésben ezekben a versekben.

Te tudnál ilyen őszinte boldog szeretettel imádkozni azokért, akik miatt a leginkább vagy lelkiileg magad alatt? Mert Jóbnak nem elég volt a testi baja meg a sok tragédia, a barátoknak a hamis lelkigondozása itt nagyon sok lelki terhet jelentett, és még az Úrral való kapcsolatában is valamit mégiscsak helyre kellett állítani az Úrnak. És most ő imádkozik a barátokért.

„Az Úr tekintte Jóbnak személyére” – itt is lássuk meg az Úr Jézust. Jób mutat előre az Úr Jézusra. Meg amikor te meg én imádkozunk másokért, lehet, hogy nagyon nehéz embereinkért, de ez az Úr Jézus irgalma megmutatkozása, mert te már a szemiddel látod az Urat, és nem az a kérdés, hogy ő hogy viselkedett, én mit csináltam, mit nem, hanem ki az az Úr, akit szemeimmel látok.

A vége pedig a 10. verstől, imádkozott a barátokért Jób, az Úr eltávolítja a csapást, itt van a teljes feloldás a felszabadításban, utána pedig kétszeresen megáldja. Az áldások sokasága, bősége. Az elején az volt a kérdés, ha ennyi áldást kap Jób Istentől, vajon hűséges marad-e, hogyha mindent elveszít. És kiderült, hogy igen. És az Úr száznegyven évig még e földi életben gazdagon meg akarja áldani Jóbot, mert így akarta megmutatni, hogy én ki is vagyok te számodra és mindazok számára, akik ismerik Jóbnak így az Urát.

Te ismered-e Jób Urát? Ismered-e az Úr Jézus személyét Jób életén keresztül is? Mert Jób könyve és Jób élete azt hirdeti, hogy az Úr Jézuson keresztül az Úrral kapcsolatos szeretetközösség, ismeret, nagyon nagy mélységeket élhet meg. Te milyen mélyen ismerted már meg ezt az Urat? Ha még nincs vele kapcsolatod, ezen az igehirdetésen is az Úr Jézus hív magához. A kisgyermek is – olyan jó volt hallani – megértették, hogy az Úr Jézus hívja őket. És a kisgyermek is megtapasztalták sze-

AZ ÚR IRGALMA JÓB IRÁNT

retetét. És te, a felnőtt, hogy az életed minden részében átélhesd, Uram, eddig csak a füleimnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak téged. És átélheted az Úrnak csodáit velünk együtt, és ezek a csodák is Jézus személyét emelik ki.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, imádunk téged hódolattal, mert az Úr Jézusban, a te szent Fiadban mindent adtál nekünk. Köszönjük, hogy Jóbhoz hasonlóan volt, amikor mi is megtapasztalhattuk, szabadítást adtál a testi bajból is. És azért is áldunk, hogy amikor lehet, hogy a baj még maradt egy darabid, de lelkiemben fölemeltél magadhoz.

Köszönjük, ezt a titkot, hogy ha a te csodadolgaidat nem is mindig értjük, téged, aki ezeket a csodákat végrehajtod az életünkben, nagyon is megismerhetünk.

Áldunk téged, hogy nemcsak a Szentírás olvasása, hallgatása, hanem a gyülekezetben való szeretetközösségünk, csendesheteken minősítetten is segít abban, hogy téged ismerjünk jobban.

Könyörgünk azokért, akik közel vannak ahhoz, hogy elfogadják a Megváltót életük Urának, de még mindig nem tették meg. Köszönjük, hogy ma is a kegyelem tart.

Imádkozunk azért, hogy áldd meg a csendeshétre indulókat ezen a héten. És köszönjük, hogy a mögöttünk levő heteken is szólt a te szavad.

Urunk, kérünk arra, hogy segíts elhordoznunk szeretetben valóban a nehéz embereinket, segíts őszintén, szívből imádkozni, amikor nekünk is közbenjáró imádságot akarsz adni ránk bízva.

Kérünk téged arra, most is hadd imádkozzunk, hogy vess véget a háborúnak hamar. Addig is, amíg tart, Kárpátalján a magyaroknak, az ottani hívő népednek, de ott minden népnek, nemzetségnek, a hívő testvéreinknek adj lelkiemben megoldást.

Kérünk téged, könyörülj meg népünkön. Add, hogy a népünk vezetői is bölcsen vezethessenek továbbra is, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk. És kérünk arra is, hogy nekik is adj pihenést.

És készítsd el majd ezt az atlétikai világbajnokságot, hogy jól végbemenjen. Áldd meg azokat, akik ott segítenek. Kérünk téged, hogy ez is legyen hazánknak, népünknek a javára. Minden gonosztól őrizz meg bennünket, kérünk, ilyen tekintetben is.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, Jézusért.

Ámen.

Sokat cselekedtél te, Uram Istenem, a te csodáiddal és terveiddel mi érettünk; semmi sem hasonlítható hozzád; hirdetném és elbeszélném, de többek, semhogy elszámlálhatnám.

Zsoltár 40,6

274,1.4 ének

1. Ki Istenének átad mindent, Bizalmát csak beléveti,
Azt csudaképpen őrizi itt lent, Ínség, baj közt is élteti.
Ki mindent szent kezébe tett, Az nem fővényre épített.

4. Zengj hát az Úrnak s járd az utat, Mit éppen néked Ő adott;
A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ad szép, új napot.
Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.